

Oude verhalen, jonge lichamen

Theater Jonge gezelschappen doen het met oude stukken op Love at First Sight. En als daar al stof op ligt, noopt dat vooral in 'Het huwelijk' tot nadenken.

Het huwelijk

Tibaldus . Op tournee tot 25/4

★★★★☆

Hamlet

Lisaboa Houbrechts &

Kuiperskaai . Op tournee tot 4/5

★★☆☆☆

'Hamlet'. © Sofie Silbermann

Op Love at First Sight, het Antwerpse festival voor jong werk, gaan enkele gezelschappen aan de haal met oude klassiekers.

Het huwelijk van Tibaldus geeft een actuele draai aan een zeventig jaar oude tekst. De centrale idee bij de Pool Witold Gombrowicz (1904-1969) luidt dat woorden de werkelijkheid scheppen. In politiek correcte tijden is dat de reden waarom seksistische en koloniale taal wordt aangepakt. Maar taal maakt ook letterlijk de realiteit: een koppel is pas gehuwd als een burgemeester hen gehuwd verklaart. Niet toevallig drijft die logica de plot van *Het huwelijk* voort, Timeau De Keyzers tweede Gombrowicz-bewerking.

Op het lege podium kunnen rekwisieten en personages pas ontstaan als de acteurs ze uitspreken. Dat is bevreemdend en hilarisch: wanneer de hoofdpersoon zijn vader als koning aanspreekt, wordt die dat ook – en wordt hijzelf de spil van een strijd om de troon. Zo ontstaat een ambigu spel: de taal dwingt de acteurs in geforceerde rollen en machtsstructuren, maar

hebben zij die rollen niet net nodig om te acteren – en dus zichzelf te zijn? *Het huwelijk* is een gewiekst stuk over authenticiteit en de verantwoordelijkheid die met elk spreken gepaard gaat.

Helemaal flou is de grens tussen acteur en personage in **Hamlet** van Kuiperskaai. Regisseur Lisaboa Houbrechts confronteert de bekende tragedie met de theaterfamilie Lauwers-Barkey. Kuiperskaai-leden Victor Lauwers (Hamlet) en zijn zus Romy Louise (Ophelia) delen de scène met hun moeder Grace Ellen Barkey (Gertrude) en vader Jan Lauwers (de dode koning), van wie enkel een portret te zien is.

De vrouwenrollen primeren hier. Gertrude – doorgaans de ontrouwe weduwe – is een nuchtere first lady die hertrouwt uit politieke overwegingen. Die opzet verdient lof, maar de monologen zijn in deze *Hamlet* weinig bevlogen en het acteerwerk is soms karikaturaal. Sterker zijn de scènes waarin het vrouwelijke verzet zich buiten Hamlets taal bevindt, in de dans.

GILLES MICHIELS

De Standaard/DS2 24/09/2018, bladzijden 4 & 5

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via De Standaard/DS2

